

Hymers kar

Engang fik aserne lyst til at lave et ordentligt gilde, og de tænkte, at de kunne holde det hos Ægir, som var gud for havene. Ægir var ikke meget opsat på det; han gjorde først en masse vrøvl, men sagde så, at hvis jeg kunne skaffe ham et kar, der var så stort, at han
5 kunne brygge al mjøden i det på en gang, så ville han holde gildet. Han troede nemlig ikke, at der i hele verden fandtes et så stort kar. Guderne gav sig til at spekulere - hvor skulle de få sådan et kar fra? Tyr sagde: "Jætten Hymer, som er gift med min mor, har sikkert et kar, der er stort nok." "Tror du, vi kan få fat i det," spurgte jeg. Det mente Tyr nok - bare de brugte list. Tyr og jeg begav os næste morgen af sted og kom ud på aftenen til
10 Hymers gård.

Hymer var ikke hjemme, men Tyr's mor var naturligvis meget glad for at se dem. Hun var dog noget betænkelig, da Hymer ikke kunne lide at få gæster. Hymer var på jagt og kom først hjem sent på aftenen. Han var godt sur, da han trådte ind i hallen. Hans kone tog
15 venligt imod ham og fortalte, at Tyr og jeg var kommet på besøg. "Men for ikke at gøre dig alt for vred," sagde hun, har de gemt sig bag søjlen der." Hymer gloede vredt på søjlen. Hans blik var så stærkt, at søjlen splintrede.

Lige sådan gik det med den tværbjælke, som hvilede på søjlen, og alle de kar, som lå på
20 den. Kun det stærkeste af karrene holdt. Tor og Tyr kom nu frem og hilste på ham. Han skulede vredt til dem, især til Tor, som jo var jætternes værste fjende. Men han fandt sig dog i, at de blev.

Aftensmaden kom ind, den bestod af tre stegte tyre. Af dem spiste Tor de to. Hymer syntes, at det var meget grådigt, og han sagde, at næste gang de skulle spise, måtte de
25 nøjes med de fisk, som de selv fangede.

Næste morgen skulle Hymer og Tor så ud at fiske. Tyr blev hjemme hos sin mor. "Hvad skal vi bruge til madding?" spurgte Tor. Hymer brummede, at det måtte han selv sørge for. Tor gik da ud på marken, hvor Hymers køer og tyre græssede. Han vred hovedet af den

30 største tyr og gik ned til båden med det. Hymer brummede fælt, da han så den madding, men sagde ingenting. De roede så ud. Da de var kommet et stykke ud, ville Hymer standse, for der plejede han at fiske. Det var farligt, sagde han, at ro længere ud, for der holdt Midgårdsormen til. Men det var netop derud Tor ville, så han roede bare til, mens Hymer følte sig temmelig utilpas.

35

Da de var kommet ud på det dybe hav, snoede Tor en stærk snøre, satte bådens anker på som krog og brugte oksehovedet som madding. Han kastede krogen ud. Midgårdsormen så maddingen, spærrede gabet op og tog godt fat i oksehovedet. Derved satte krogen sig fast i dens mund. Da Tor mærkede, at der var bid, trak han til og fik også den rasende
40 slange trukket op mod båden. Han måtte bruge alle sine kræfter, og han trådte så hårdt med sine fødder, at de gik gennem båden, og han stod på havets bund.

Nu fik han slangens hoved op af vandet. Det var et skrækkeligt syn. Hymer blev helt bleg, da han så den rædsomme slange. Tor løftede Mjølner for at slå Midgårdsormen for
45 panden, men i det samme så Hymer sit snit til med sin kniv at skære snoren over, så slangens hoved sank ned i havet igen. Tor vendte sig rasende om mod Hymer og stak ham sådan en lussing, at han røg overbord og måtte vade i land.

Nu var det Hymers tur til at være vred. Da de begge var kommet hjem, sagde han: "Du
50 tror, du er så stærk, men det er ikke nok at kunne ro. Hvis du virkelig er stærk så må du kunne knuse mit krus her, ellers regner vi dig ikke for noget." Tor tog kruset og kastede det mod en bjælke i hallen. Bjælken gik itu, men kruset holdt. Tor prøvede endnu en gang. Af alle sine kræfter slyngede han kruset mod en anden bjælke men det gik på samme måde. Bjælken gik itu, men kruset forblev helt.

55

Tyrs mor hviskede da til ham: "Prøv at kaste kruset mod Hymers hoved. Det er hårdere end alt andet." Det gjorde Tor, og nu knustes kruset. Hymer ville dog endnu ikke indrømme, at Tor var stærk. Han sagde: "I må prøve en ting til. Vis mig, om I kan bære mit
60 store kar ud af hallen."

60

Tyr prøvede først. To gange forsøgte han at løfte karret, men han kunne slet ikke rokke

det. Så tog Tor fat. Med besvær fik han løftet det op på sin ryg og bar det ud af hallen. Men han bar det ikke ind igen, tværtimod fortsatte han ud af gården og videre. Da Hymer og hans mænd opdagede det, kom de alle sammen styrtende. Tor satte karet ned, svang
65 sin hammer, dræbte alle og gik hjem til Asgård med karet. Så kunne Ægir ikke slippe. Han måtte brygge mjød i det store kar og holde gilde for alle aserne.